עו:

ד) [מדות פ"ה מ"ד ע"ש]

נד א מיי׳ פי״ט מהל׳ איסורי ביאה הל׳ יט

טוש"ע אה"ע סי׳ ב סעיף נה ב מיי שם הלי יו טוש"ע אה"ע שם

:סעיף ג מיי שם הלי יח טוש"ע אה"ע שם: בד ד מיי׳ פ״ב מהלכות סנהדרין הל' ו סמג

:עשין לו נח ה מיי שם הלי א [סמ"ג שס]: נמ ר מיי שם הלי ט וופי"ל שם הל' ילו ז סעי׳ ב:

ז מיי׳ פ״ז מהלכום טוש"ע י"ד סימן רמח סעיף ב: סא ח ט מיי פ״א מהלי מלכים הלכה ד סמג

נשין קיד קטו:

תורה אור השלם ו. כַּלַךְ יַפָּה רַעַיַתִי וּמוּם אַין בָּך: שיר השירים ד ז יַּגְּוְּדְּוְּ. כּיִּי אֶל מֹשֶׁה 2. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֶסְפָּה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ ושטריו ולקחת אתם אל אָהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ שְׁם עִמְּך: במדבר יא טז 3. ושפטו אַת הַעַם בַּכַל עת וְהָיָה כָּל הַדֶּבֶר הַגְּרל יָבִיאוּ אֵלֶירְ וְכָל הַדְּבָר הַקָּטִן יִשְׁפָּטוּ הַם וְהָקֵל

מַעְלֶיךְ וְנָשְׂאוּ אִתְּרָ: שמות יח כב שמות יח כב 4. שוֹם תַּשִּׁים עַלֶּיךְ מֶלֶךְ אָשֶׁר יִבְּחַר יְיָ אֱלֹהֶיףְ בּּוֹ מִפֶּרָב אַחֶיףְ תְּשִׁים עָלֶיףְ מֶלֶּךְ לֹא תוּבַל לְתַת עֶלֶיף אִישׁ נְבְרִי אֲשֶׁר לֹא אָחִיף הוּא: דברים יז טו ָרָל אַלֶּה בְנֵי אָשׁר כָּל אַלֶּה בְנֵי אָשׁר רוּרִים גּבּוֹרֵי חֲיֶלִים בָּרוּרִים גּבּוֹרֵי חֲיֶלִים הנשיאים ראשי מִסְפָּרָם אלף: דברי הימים אז מ אָלֶן. דבר הימים אדם 6. צֶלֶק הָעַמּנִּי נַחְרֵי הַבְּאַרֹתִי נֹשֵׂא כְּלֵי יוֹאָב

שמואל ב כג לז אוּריַה הַחַתִּי כּל שלשים ושבעה:

 וֹיאמֶר הַמֶּלֶך אֶל אִתַּי
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶך גָם אַתָּה אָתָנוּ שוּב וְשֵׁב עם הַמֶּלֶךְ כִּי נָכְרִי אַתָּה וְגַם גּלֶה אַהָּנה לְמְקוֹמֶה: גּלֶה אַהָּנה לְמְקוֹמֶה: שמואל ב טו יט

מוסף רש"י

כך מנוקין מכל מום. פגס משפחה (טנהדרין משפחה (טנהדרין יליף מהאי קרא יפה רעיתי, דאיירי ודלמא משום שכינה. הנך דבימי משה הוא דבעינן מיוחסין שיהו ראוי שכינה עליהן, דכתיב ואצלתי מן הרוח

אתר. בסנהדרין לו.). ונשאו אתר. בסנהדראום שחילק לו יתרו לשפוט את העם, דאין כאן משום שכינה, דכתיב (שמות ית) והקל מעליך ונשאו אתך, ולא

ם אין בודקין מן המובח ולמעלה בו'. ואם תאמר אמאי לא קתני אין בודקין משטרות ולמעלה דהא אמרינן בפ"ב דכתובות (דף כד:) מעלים משטרות ליוחסין וי"ל דאין זה רבותא דהא עדות מעליא הוא וא"ת ניתני נמי אין בודקין מנשיאות כפים ולמעלה

ומתרומה ולמעלה כדאמר בפרק ב' דכתובות (שם) מעלין מתרומה ליוחסין ויש לומר דגם זה אינו רבותא כיוו דלא שייך אלא בכהנים אבל הא [דתנן] אין בודקין מן המזבח ולמעלה רבותא הוא דמיירי אפילו בעבודות הכשרות בזרים ב כגון שחיטה או הפשטג אע"ג דשחיטה כשרה בנשים ובעבדיםד) היינו דיעבדה) אבל לכתחילה לא עבדי כי אם כשרים מיוחסין־0: והקל מעליך ונשאו אתך. ה"ג רש"י ול"ג במשח העם שהרי גבי שכינה כתיב כן והאי קרא דהכא כתיב ביתרו ולא כתיב ביה במשא העם:

וכ״מ

מוסים לה בלויה ובת ישראל אלא מתניתא נימא פליגא לא "מאי עוד אחת זוג אחת אמר רב יהודה א"ר זו דברי ר' מאיר אבל חכמים אומרים בכל משפחות בחזקת 6 כשרות הן עומדות איני והאמר רב חמא בר גוריא אמר רב משנתינו כשקורא יעליו ערער מאן דמתני הא לא מתני הא איכא רברי המר רב יהודה אמר רב זו דברי ר' מאיר אבל חכמים אומרים כל משפחות בחזקת כשרות הן עומדות אמר רב חמא בר גוריא אמר רב יאם קורא יעליו ערער צריך לבדוק אחריה: אין בודקין מן המזבח ולמעלה: מאי מעמא אי לאו דבדקוה לא

הוו מסקי ליה: ולא מן הדוכן ולמעלה: מאי מעמא יידאמר מר ששם היו יושבים מייחםי כהונה ומייחםי לויה: ולא מסנהדרין ולמעלה: מאי מעמא 🌣 דתני רב יוסף כשם שבית דין מנוקין בצדק יכך מנוקין מכל מום אמר מרימר מאי קראה יכולך יפה רעיתי ומום אין בך אימא מומא ממש אמר רב אחא בר יעקב וֹאמר קרא יוהתיצבו שם עמך דעמך בדומים לך ודלמא משום שכינה "אמר רב נחמן אמר קרא יוהקל מעליך ונשאו אתך ®בדומים לך: כל מי שהוחזקו אבותיו משומרי הרבים: למימרא דלא מוקמינן מפסולים ®ורמינהו הכל כשרים לדון דיני ממונות ואין הכל כְשרים לדון דיני נפשות והוינן בה הכל לאיתויי מאי ואמר רב יהודה ילאיתויי ממזר אמר אביי בירושלים וכן תני רב ישמעון בר זירא סבקידושי דבי לוי בירושלים: וגבאי צדקה משיאים: מאי מעמא כיון דמנצו לדקה שיפסקו עליו ואינו נותנה: ואפי׳ בערב שבת. שהחדם טרוד ומתוך כך בהדי אינשי דאמר מר ליממשכנים על הצדקה ואפילו בערב שבת ואם איתא מריבין עמהן ומבזין אותן: כל משימות. דאיכא אית ליה קלא אושפזיכניה דרב אדא בר אהבה גיורא הוה והוה קא מריבוייה הי דמשמעות דקרה קה יליף מנצי איהו ורב ביבי מר אמר אנא עבידנא ייסררותא דמתא ומר אמר אנא משום תשים מקרב אחיך תשים כל עבידנא סררותא דמתא אתו לקמיה דרב יוסף אמר להו ∘תנינא וא ישום תשים עליך מלך מקרב אחיך יכל משימות שאתה משים לא יהיה אלא משימות ואפי׳ סנהדרי קטנה: במילי דשמית. בגבתי לדקה ובקילותה וחלקותה וסדר מתורגמנין ומפטירין: מקרב אחיך אמר ליה רב אדא בר אהבה ואפילו אמו מישראל אמר ליה מאמו מישראל מקרב אחיך קרינא ביה[®] הלכך רב ביבי דגברא רבא הוא ליעיין במילי דשמיא ומר ליעיין במילי דמתא אמר אביי במילי דמתח. שחר לרכי לבור לדברי הרשות יי לטורזינה לכריה פתיה להגלי גפא: לאשרי. כמו לתור להם מנוחה הלכך מאן דמשרי צורבא מדרכנן באושפיזיכניה לאשרי כרב אדא בר (במדבר י) אתר בית משרי: מיטפל אהבה דידע למהפיך ליה בזכותיה רבי זירא מטפל בהו רבה בר אבוה בהו. מתעסק בהם לכבדם ולהושיבם מטפל בהו במערבא אפילו ריש כורי לא מוקמי מינייהו בנהרדעא אפי בשררה: ריש כורי. ממונה על המדות. ריש גרגותא לא מוקמי מינייהו: רבי יוםי אומר אף מי שהיה וכו': לשון לתך וכור: גרגוסת. להשקות מאי מעמא דייקי ומחתמי: רבי חנינא בן אנמיגנום וכו': אמר רב בית השלחין. פעמים שהם של רבים וממנים שוטר עליו שלא ישקה איש יהודה אמר שמואל בחיילות של בית דוד אמר רב יוסף מאי ייקרא ביומו של חבירו: בחיילות של בית דוד. יוהתיחשם בצבא במלחמה ומעמא מאי אמר רב יהודה אמר רב כדי שהיו באים בחלוקה חדש בחדש וחוזרין שתהא זכותן וזכות אבותם מסייעתן והאיכא יצלק העמוני מאי לאו דאתי חלילה והוא לשון איסטרטיא וכותבין מעמון לא דיתיב בעמון והאיכא יאוריה החתי מאי לאו דאתי מחת לא בשמות משפחת פלוני ופלוני בחדש דיתיב בחת והאיכא אתי הגיתי וכי תימא הכי נמי דיתיב בגת והא שאמר פלוני והיו זהירין לייחסן מכל מום רב נחמן אתי הגיתי בא ובמלה ועוד יאמר רב יהודה אמר רב ארבע כדמפרש שתקייעם זכות אבותם במלחמה: וסו ליכא ל"ג: ללק מאות ילדים היו לו לדוד וכולם בני יפת תואר היו וכולם מסתפרים קומי העמוני. בראשי גבורים אשר לדוד ומגדלים בלורית היו וכולם יושבים בקרוניות של זהב והיו מהלכים בראשי נמנה: דאתי מעמון. ונתגייר אלמא גייסות והן הן בעלי אגרופים של בית דוד דאזלי לבעותי עלמא: לא הקפיד על הגרים: והא אמר רב נחמן. במס' עבודה זרה (דף מד.) בא אתי הגיתי שהיה עובד כוכבים ובטלה לעבודת כוכבים של עטרת מלכם והוא שם שיקוך עמונים: ילדים. בחורים היו לדוד בחיילותיו

מוקי לה בלוייה וישראלית. כדקתני מתניתין מוסיפין עליהן עוד אחת: מי לימה פליגה. המתניתין: מהי מוסיפין עוד החת. דקתני מתני': זוג

אחת. שתי אמהות: זו דברי ר"מ. סתם מתניתין דמלריך בדיקה:

כשקרא עליו ערער. א"ל בדיקה אלא אם קראו עליה שני עדים שמן

דמתני הא. משמיה דרב: לא מתני הא. ואמוראי נינהו רב יהודה ורב חמא אליבא דרב: לריך לבדוק אחריה. אפי׳ לרבנו: ששם היו יושבים. בלשכת הגזית[ב] היו יושבים סנהדרין מתמיד של שחר עד תמיד של בין הערבים ומייחסים את הכהנים והלויים להבדיל פסולים מן העבודה ומן הדוכן: מכל מום. פסול יוחסין ובסנהדרין קאמר ש או גדולה או הטנה אבל דיינין בעלמא לא כדלקמן: עמך. מיוחסין כמותך: ודלמא משום שכינה. סנהדרין שבאותה שעה הולרכו להיות מיוחסין משום שכינה י) על שם נבוחה נאספו שם כדכתיב (במדבר יא) ואללתי מן הרוח וגו׳ אבל סנהדרין שהן לדון כגון סנהדרי דיתרו חותן משה לא: ונשחו חסך גרסינן. ולא גרס במשא העסש אלא אסנהדרין דיתרו קאי והקל מעליך ונשחו חתך: ישוטרי הרבים. דיינין בעלמה שחינן ממנין עשרים ושלש של סנהדרי הטנה: בירושלים. היו מקפידין על כל דייניהם לייחסן: ממשכנין. נוטלי׳ משכונות על

של פסול ולא שמעידים עדות גמורה

אלא יציאת קול וכיון דקרא עליה

ערער אמאי פליגי רבנן: מאן

הנהות הנר"א [א] גמ' אמר להו תנינא ושבים בלשכת הנזית יושבים בצשבות והגייתו בו'. נ"ב שם דנין אבל הבודקין היו אחורי הבית כו' כמ"ש בספרי פ' קרח והיא ברייתא דכאן:

חולין], ו) [ועי' תוספות כתובות כד: ד"ה חד אמר],

מוסת תוספות

א. דכיון דאכולה מילתא קמסהדי א״כ הוי עדות . גמור. תוס' כתובות כד: (ד"ה חד חמר). ב. [ומדויק] ממה שכתוב בספרים ולא מן הדוכן ולמעלה מ"ט מר ששם היו ולויה ולא מייתי לה ארישא דאין בודקין מן דרישא לא איירי בכהנים. מוס' הכל"ש. ג. או ניתוח. היו מניחין לעשות אותם למיוחסין מן לכהונה אבל אלא המשיאין לכהונה אבל מילי דכהונה כגון תרומה ונשיאות כפים וס"ת לא איצטריך כתובות שם.

תום' ר"י הזקן על המדות. ריש גרגותא. בור להשקות בית השלחיו

ופעמים הוא של רבים ופעמים הוא של רבים ופעמים הוא של רבים וממנים שם שוטר שלא ידלה איש ביום של חבירו. בערכי*. שהיה כתוב בסדרי הדיינים, ישנה. מעיר ישנה של צפורי. של בסרי ביום ההיו באים למחלוסת חדש רחדש ימיריא חלילי ביים לי

מן ועשאו אתך במשא העם (במדבר יא) יליף, דהסם בשבעים וקנים שהלכו עמו לאהל מועד כתיב ומשום שכים (סוגחדרין ב-דו:). לאיתויי ממזר. דכשר לדיני ממונות ופסול לדיני נפשות, כדכתיב כולך יפה רעיתי (נדה מט:). ואפילו בערב שבת. שיש פתחון לבעה"ב לומר טרוד אני (ב"ב ה:). ילדים. בחורים (סוגחדרין ממ:). בני יפת תואר. נשי עובדי כוכנים שהיו לוקחים נשביה והתירן הכתוב כדכתים (דברים כב) וראים בשביה וגו' (שנהדדין מט. ובעי"ז שם בא.), ומגדלים בלודית. כדי שיילאו בעלי אימה ויפחדו מהן (שם מט.),

ולא היו בניו: בני יפת סואר. נשים שלקחו אנשי ישראל במלחמה כדכתיב (דברים כא) והבאתה אל תוך ביתך ומתוך כך היו נוהגים כמשפטי העובדי כוכבים: מספרים קומי ומגדלי בלורים. מאחורי ערפם: לבעוסי עלמא. אבל לא היו יורדין בחוך המלחמה עם ישראל:

ווע"ע תוספתא סנהדרין ב"ו ה"ל ובתוס' רשב"י מון, ה) יבמות דף קל. כמון, ק) סנהדרין לו:, ו) הוריות ספארין טיי, ו) בסנהדרין ד: ע"ש, ו) [בסנהדרין ובהוריות שם איתא אלא אר"נ בר ילחק וכל"ל], ה) [בכת"י נוסף: אתך], ט) סנהדרין לו: [נדה מט:ז. י) ואל"ל שמעיה. ו"ל הרשב"ם ד"ה בקדושין דבי לוי בתוספתא דמסכת מכ"לו. ל) ב"ב ח: מ) [בר"ן אימא שררותא],

(3) יבמות מה: קב,

(4) יבמות מה ע"ב],

(5) יבמות מה ע"ב], ע) [נכתית: קראה], פ) ע"ו מד., 3) סנהדרין כא. ע"ש מד., 5) וד' מנו. מ"ש. ובכח"י: הא למר], ק) [ברש"י שבע"י: בין גדולה בין קטנה], וברש"י שבט"י: שלשת ל) [כושה שבעה". שנשה נבואה], ש) [במדבר יא, ח], ס) דיבור זה שייך לעיל ע"א במשנה, א) [ל"ל דמשימות מקרב אחיך תשים דמשמע כל משימות ואפי שררה קטנה. וכ"ה בר"ן], ב) [עי' ב"ב ח.], ג) [שייך לעיל ע"ל במשנה], ד) [זבחים לא ע"ב], ה) [עיין תום׳ בובחים שם, ובתום' ריש